

V ríši bájok a rozprávok
KOBYLKA A MRAVCE

Po celé dlhé letné dni mravce usilovne pracovali a znášali si zásoby potravy na zimu, keď sneh prikryje krajinu.

Záhaľčivá kobyľka pozorovala, ako sa lopotia, a smiala sa.

„Vy blázni!“ volala na nich. „Prečo pracujete, keď slnko stojí vysoko na oblohe? Radšej si zaspievajte a zahrajte.“

Mravce si ju nevšímali. Ďalej namáhavo robili, aby si nachystali dosť potravy na dlhé zimné dni a noci. A kobyľka sa zatiaľ vyhrievala na slnku a bezstarostne vyspevovala.

No leto sa napokon skončilo. Zavládla zima a všetko prikryl sneh a ľad. Nikde sa nedala nájsť ani byľka trávy. Kobyľka hladovala, lebo si v lete nenachystala žiadne zásoby. Krivkala okolo zásobárne, kde mali mravce uložené jedlo.

„Čo chceš?“ spytovali sa jej, keď upratovali a triedili zásoby. Mravce totiž nikdy nezaháľajú.

„Som veľmi hladná,“ prosíkala kobyľka. „Dajte mi, prosím vás, trošku jedla, lebo zomriem od hladu.“

„Na to si mala myslieť v lete, keď si len spievala a vyhrávala,“ odpovedali mravce. „Ak si leto prespievala, zimu môžeš pretancovať a vôbec nemusíš jesť.“

Mravce nedali kobyľke zo svojho jedla ani omrvinku a ona odišla smutná a hladná preč.

Poučenie: Vždy treba myslieť na budúcnosť.

záhaľčivý – lenivý

ÚLOHA:

- » Porozprávaj obsah bájky.